

Република Србија
ОСНОВНИ СУД У ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ
К.261/21
05.01.2024. године
ВЕЛИКА ПЛАНА

ИНФОРМАТИЧАРУ ОВОГ СУДА

Налаже Вам се да Ђурић Срђану из Београда улица Јаше Продановића број 20 истакнете пресуду Вишег суда у Смедереву Кж1.131/23 од 20.10.2023. преко интернет странице суда.

Прилог: пресуда

Република Србија
ВИШИ СУД У СМЕДЕРЕВУ
Број: Кж1 131/23
Датум: 20.10.2023. године
Смедерево

ОСНОВНИ СУД
У ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ
12. 12. 2023
ПРИМЉЕНО

У ИМЕ НАРОДА

Виши суд у Смедереву, као другостепени, у већу састављеном од председника суда - судије Слађане Бојковић, као председника већа и судија Предрага Лукића и Драгослава Милановића, као чланова већа, са записничарем Мином Ристић, у кривичном предмету окривљеног Срђана Ђурића из Београда, због кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 3. у вези са чланом 278. став 5. Кривичног законика, поступајући по жалби бранција окривљеног, адвоката Милоша Чакића из Београда, изјављеној против пресуде Основног суда у Великој Плани К 261/21 од 21.04.2023. године, на седници већа одржаној 20.10.2023. године, а након прибављеног предлога ВЈТ у Смедереву, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба бранција окривљеног Срђана Ђурића из Београда, адвоката Милоша Чакића из Београда, а пресуда Основног суда у Великој Плани К 261/21 од 21.04.2023. године **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани К 261/21 од 21.04.2023. године окривљени Срђан Ђурић из Београда оглашен је кривим за извршење кривичног дела тешко дела против опште сигурности из члана 288. став 3. у вези са чланом 278. став 5. Кривичног законика и изречена му условна осуда, којом му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци, која се неће извршити уколико у року од једне године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара и на име трошкова кривичног поступка износ од 13.000,00 динара, Основном јавном тужилапитву у Великој Плани на име трошкова кривичног поступка износ од 9.504,87 динара и оштећеној на име трошкова кривичног поступка износ од 38.250,00 динара, све у року од 15 дана од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, а оштећена Биљана Миљковић је за остваривање имовинскоправног захтева упућена на парнични поступак.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио бранилац окривљеног, из свих разлога прописаних законом, са предлогом да се побијана пресуда преиначи и окривљени ослободи од оптужбе.

Јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Смедереву у свом акту КТЖ бр. 113/23 од 21.07.2023. године изнео је предлог да се жалба браниоца окривљеног одбије као неоснована, а побијана пресуда потврди.

Виши суд у Смедереву, као другостепени, одржао је седницу већа, на коју није позивао странке, налазећи да то није потребно, јер је чињенично стање у довољној мери разјашњено за доношење одлуке, размотро целокупне списе предмета заједно са побијаном пресудом и то у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби, у смислу одредбе члана 451. став 1. Законика о кривичном поступку, па је по оцени жалбених навода нашао:

- жалба је неоснована.

Као неосновани оцењени су жалбени наводи браниоца окривљеног да је првостепена пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. Законика о кривичном поступку, будући да су у пресуди наведени разлози о чињеницима које су предмет доказивања, који нису противречни изреци, нити постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде о садржини записника о исказима датим у поступку и самих тих записника, због чега је било могуће испитати законитост и правилност пресуде.

Неосновани су и жалбени наводи да је побијана пресуда незаконита и донета у супротности са смерницама из пресуде овог суда КЖГ 36/21 од 01.06.2021. године, јер је првостепени суд, насупрот истима, у свему поступио по упутствима овог суда, отклањајући битне повреде учињене приликом претходног првостепеног поступка, изводећи потребне доказе, тако да је побијана одлука заснована на правилно утврђеним чињеницима.

Наиме, првостепени суд је у поновљеном поступку, у циљу утврђивања чињенице како је и на који начин улица у којој се десио предметни кривичноправни догађај била затворена за јавни саобраћај, у складу са налозима из другостепене одлуке, покушао да прибави материјалне доказе али то није било могуће због објективних околности, односно непостојања документације о радњама предузетим од стране организатора манифестације „Крстовдански вашар“, а што је последица стечаја и очигледно неодговарајућег чувања пословне документације.

Тиме није доведена у сумњу веродостојност навода сведока Радована Радуловића из Велике Плане, чији детаљан исказ је садржан у записнику КТ бр. 806/14 од 04.09.2019. године, којом приликом је између осталог навео да се критичном приликом, у својству председника Удружења особа са инвалидитетом налазио за штандом Удружења, да је простор на коме је одржаван Крстовдански вашар био видно обележен, а ради се о улици која је била затворена од семафора до пијаце, што му је познато јер ни он као особа са инвалидитетом није могао колима да уђе у ту улицу - на метар испред семафора био је знак забране за саобраћај.

У смислу претходно изнетог, правилна је оцена првостепеног суда да - чак и да нису били испоштовани сви услови и обавезе преузете од стране организатора

манифестације, односно да баријере и редари нису били постављени на начин како је то организатор манифестације требало да уради, и даље постоји субјективна одговорност окривљеног, јер је непосредно пре улаза у улицу у којој је вашар одржаван био постављен знак забране саобраћаја. Осим тога, како је сам навео, окривљени је био свестан да се тог дана одржава вашар, због чега се ту и затека - ишао је да купи корпу за веш, у улици којом се кретао било је штандова уличних продаваца, „свет је био почeo да долази“ - због чега је „застајкивао и трубио“, па је код њега несумњиво постојала и свест да улазећи возилом у такав простор изазива опасност за живот или тело људи, што само по себи чини испуњење објективног елемента бића дела, што уз наступање теже последице у виду тешке телесне повреде код оштећене, правилном чини оцену и одлуку првостепеног суда.

Не може се узети за основан жалбени навод да су наступеле последице одговорност организатора манифестације, јер је инкриминисане радње, без сваке сумње, предузео окривљени. Организатор може бити одговоран за своје чињење или нечињење, али не и за чињење окривљеног и последицу коју је критичном приликом, својим недозвољеним радњама проузроковао. Првостепени суд, без обзира на то што није успео да испита представника организатора манифестације, нити да прибави одговарајућу документацију из које произилази шта је од стране истог критичном приликом предузето у циљу безбедног организовања вашара, извео је друге доказе у циљу утврђивања ове чињенице, па је правилно нашао да из цитираних исказа сведока Радована Радуловића, испитаног у поновљеном поступку, јасно произилази да су постојале одређене мере обезбеђења, да је део саобраћајнице где се одржавао вашар био јасно означен, те да је био присутан велики број људи, што је јасно имплицирало да се моторним возилом не може безбедно кретати тим делом пута, тако да ни субјективни ни објективни основи инкриминације, и по оцени овог суда, нису доведени у сумњу. Односно, радње окривљеног које су извесно, чак и по наводима његове одбране предузете, не могу бити оправдане пропустима од стране организатора вашара. Да је на месту извршења био присутан велики број људи, изузев из исказа именованог сведока, произилази и из исказа оштећене, а делимично и из одбране самог окривљеног, који је у одређеној мери минимизирао ову околност - потврдио је присуство људи између тезги и штандова али се изјаснио „да тај део улице није био баш пун са светом“, што није у сагласности са другим делом његовог исказа - да је због присутних пешака „застајкивао и трубио“.

Околниост да на поновљеном главном претресу сведок Радуловић није више могао да тврди да је предметна улица била затворена, у складу са претходним наводима, није од одлучног значаја, имајући у виду чињеницу да је од његовог претходног испитивања, као и од самог догађаја, протекао дуг временски период, али и тада је тврдио да возила нису пролазила улицом у којој се одржавао вашар.

Овај суд налази да је правилна оцена првостепеног суда да чак и да организатор није испунио све преузете обавезе, из постојећих доказа произилази да су учесници у саобраћају били обавештени о изменама у режиму саобраћаја - због чега сведок Радуловић, иако инвалид, није могао возилом да уђе у простор у коме је одржаван вашар, а према његовим наводима туда нису пролазила ни друга возила - осим возила окривљеног, што чини неприхватљивим жалбене наводе да окривљени није био свестан противправности предузетих радњи, будући да је предузео кретање возилом у простору који је очигледно био намењен за уличне тезге и купце тј. пешаке.

Надаље, првостепени суд није учино битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3. Законика о кривичном поступку, јер је правилно применио одредбу члана 40б. истог закона, читајући исказ оштећене, за шта је дао јасне и аргументоване разлоге, које прихвата и овај суд.

Наиме, одредбом члана 406. став 1. тачка 1. Законика о кривичном поступку прописано је да се, између остalog, осим у случајевима посебно прописаним у овом законику, упознавање са садржином записника о исказима сведока може по одлуци већа обавити сходном применом члана 405. овог законика ако су испитана лица умрла, душевно оболела или се не могу пронаћи, или је њихов долазак пред суд немогућ или знатно отежан због старости, болести или других важних разлога, а у конкретном случају непосредно испитивање оштећене било је знатно отежано због чињенице да се налази у иностранству.

Осим тога, она је потпуну изјаву, у којој су садржане све околности од значаја већ дала у току главног претреса, пред истим судијом - на записнику К 752/19 од 25.09.2020. године, што је сагласно одредби члана 406. став 1. тачка 3. Законика о кривичном поступку, тако да није било потребе за њеним поновним испитивањем, а ни сам бранилац, изузев става да нису испуњени услови за читање наведеног исказа, није дао разлоге због којих би оштећену требало поново испитати, односно о којим би новим околностима требало да се изјасни, те шта је првостепени суд пропустио да утврди из њеног претходног исказа.

Насупрот жалбеном наводима, по оцени овог суда не постоје несагласности у погледу начина повређивања оштећене определјеног у налазу вештака и оног наведеног у исказу оштећене. Наиме, из налаза вештака јасно произилази да је последица у виду тешке телесне повреде констатована код оштећене могла да настане на начин како је то она описала, то јест као последица контакта са возилом оштећеног, а сама околност да вештак није могао прецизно да одреди тачку контакта на телу оштећене са возилом окривљеног, не доводи у питање сам квалитет спроведеног вештачења, а то није на одговарајући начин учинила ни одбрана, како у самом поступку, тако ни у жалби. Околност да вештак није имао РТГ снимак не мења чињеницу да је вештачио по пријави повреда насталој непосредно после дешавања, јер је она резултат претходно обављених прегледа, што произилази из изјашњења вештака на главном претресу од 25.09.2020. године када је осим тога, навео и да се ради о прелому који је настао критичном приликом - јер то произилази из документације али и из чињенице да би - да је оштећена ову повреду задобила раније „у моменту несреће ходала на штакама, не би могла нормално да хода“.

На жалбом искатнуто питање, зашто првостепени суд не прихвата одбрану окривљеног да се оштећена кретала, те да је паља без контакта са возилом, првостепени суд је одговорио адвекватним и потребним образложењем, јасно истичући да искази оштећене, као и материјални докази, у виду медицинске документације и спроведеног вештачења, искључују могућност да се догађај десио на начин како се то одбраном и жалбом имплицира.

Жалбени навод да из изведенih доказа првостепени суд није могао да утврди да је у конкретном случају дошло до контакта између предњег десног угаоног дела возила окривљеног и задње стране тела оштећене, у пределу ногу, по оцени овог суда није од значаја, јер је до контакта извесно дошло, до повређивања последично, а оваква чињеница произилази како из исказа оштећене, тако делимично и из одбране

окривљеног, који истиче да оштећена није била испред, већ поред возила - са стране, тако да је возило окривљеног свакако није могло ударити другим делом.

Жалбени наводи да побијаном пресудом није конкретизовано чији је живот и тело критичном приликом доведен у опасност, делимично су основани. Међутим, то произилази из утврђеног чињеничног стања. Наиме, последица кривичног дела из члана 278. Кривичног законика између осталог јесте опасност за живот или тело људи, која мора бити конкретна. У описаној ситуацији, окривљени је општеопасном радњом - крећући се путничким возилом улицом која је због одржавања културно-туристичке манифестације „Крстовдански вашар 2014“ била затворена за саобраћај, у време када је на улици око тезги било продаваца, купаца, пролазника - због чега је, како је сам навео, био принуђен да застајкује и труби, изазивајући опасност за живот и тело индивидуално неодређеног круга лица, очигледно олако држећи да до забрањене последице неће доћи или да ће је моћи спречити, што је резултирало и тежом последицом - дошло је до наступања тешке телесне повреде код оштећене Биљане Митић, у односу на коју је такође поступао са обликом виности који одговара нехату, због чега су се у његовим радњама стекли сви битни елементи кривичног дела за које је оглашен кривим.

Као неосновани оцењени су и жалбени наводи који се односе на трошкове кривичног поступка, будући да је одлука у делу који се односи на трошкове превоза вештака заснована на одредбама члана 8. Правилника о накнади трошкова у судским поступцима („Сл. гласник РС”, бр. 9/2016, 62/2016 и 13/2020), а одлука о нужним трошковима ангажованог пуномоћника на одредбама члана 264. у вези члана 261. став 2. тачка 8. Законика о кривичном поступку.

Наиме према одредби члана 261. став 2. тачка 8. Законика о кривичном поступку у трошкове кривичног поступка спадају и нужни издаци и награда пуномоћника оштећеног. Процесни положај оштећеног, његова многобројна права у поступку, овлашћење да своја права оствари преко пуномоћника, чињеница да је по правилу недовољно упућен у прописе, као и сложеност кривичног поступка, чине да је заступање оштећеног преко пуномоћника у кривичном поступку по правилу потребно, па Законик не тражи да се утврди оправданост таквог заступања, већ наведене издатке увек признаје као трошкове поступка.

Када је у питању одлука о кривичној санкцији, у том делу жалбом нису истакнути конкретни разлози, па је овај суд исту размотрлио по службеној дужности, налазећи да је и она донета правилно. Доносећи побијану одлуку, суд је ценио све постојеће олакшавајуће околности, па је у недостатку отежавајућих околности правилно нашао да исте оправдавају изрицање мере упозорења - условне осуде, односно да је при утврђеним околностима и упозорење уз претњу казном, по својој природи и значају довољно да се у конкретној ситуацији оствари сврха кривичноправне заштите.

Из изнетих разлога, на основу одредби члана 457. Законика о кривичном поступку, одлучено је као у изреци.

Виши суд у Смедереву, дана 20.10.2023. године

Записничар
Мина Ристић, с.р.

